

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 813

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 28 noiembrie 2007

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.017 din 8 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă	2-3	Decizia nr. 1.037 din 13 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2006 privind unele măsuri pentru asigurarea bunei funcționări a instanțelor judecătorești și parchetelor și pentru prorogarea unor termene	10-11
Decizia nr. 1.029 din 13 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (1) și (3) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții	3-4	Decizia nr. 1.041 din 13 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 8 lit. c) și alin. 10 din Codul de procedură penală	12-13
Decizia nr. 1.030 din 13 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 alin. (2), (3) și (5) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	5-6	Decizia nr. 1.043 din 13 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (2), art. 6 și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, precum și a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale	13-15
Decizia nr. 1.035 din 13 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4, art. 5, art. 17, art. 38 alin. (7), art. 61 alin. (1), art. 71 alin. (1) lit. c), d) și e) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, precum și a dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale	7-9	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 1.036 din 13 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	9-10	1.415. — Hotărâre privind delegarea competențelor Guvernului României în cadrul procedurii de notificare a proiectelor de investiții finanțate din credite externe contractate pe baze private de la Banca Europeană de Investiții	15
		1.417. — Hotărâre privind acordarea unui ajutor	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.017**

din 8 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Generali Asigurări” — S.A. din București în Dosarul nr. 24.689/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, textul de lege criticat fiind în concordanță cu prevederile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 iulie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 24.689/3/2007, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Generali Asigurări” — S.A. din București în Dosarul nr. 24.689/3/2007.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate contravin „exigențelor constituționale privitoare la respectarea dreptului la apărare și la asigurarea unui proces echitabil”, întrucât, prin interdicția impusă instanței de judecată de a face aprecieri de fond asupra stării de fapt și asupra dreptului dedus judecătii, dispozițiile criticate îngrădesc dreptul părților de a-și susține poziția asupra problemelor de fapt și de drept incidente în cauză, precum și asupra probatoriilor pe care le apreciază ca fiind adecvate pentru susținerea pretențiilor sau apărărilor arătate.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. În acest sens, arată că reglementarea criticată nu contravine prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și ale art. 24 care prevăd că „dreptul la apărare este garantat”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă ca fiind neîntemeiată. Face referire la jurisprudența constantă în materie a Curții Constituționalitate, care a statuat constituționalitatea dispozițiilor contestate din Codul de procedură civilă, respectiv Decizia nr. 383/2004.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, și anume deciziile nr. 363/2007, nr. 366/2007 și nr. 426/2007.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 581 din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins: *„Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.*

Cererea de ordonanță președințială se va introduce la instanța competentă să se pronunțe asupra fondului dreptului.

Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. De asemenea, invocă încălcarea prevederilor art. 24 din Constituție, care prevăd că „*dreptul la apărare este garantat*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate instituie o procedură specială potrivit căreia instanța de judecată poate dispune, prin ordonanță președințială, luarea unor măsuri cu caracter vremelnic, a căror urgență este justificată de necesitatea evitării prejudiciilor unor drepturi sau interese legitime.

Referitor la criticile formulate, Curtea constată că acestea nu pot fi primite, întrucât prin procedura de urgență instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă nu numai că nu se aduce vreo îngrădire dreptului persoanei la apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, ci, dimpotrivă, se

crează posibilitatea pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Totodată, posibilitatea atacării cu recurs a ordonanței președințiale sau a contestării executării acesteia, posibilitate prevăzută de art. 582 din Codul de procedură civilă, constituie un argument în plus în favoarea deplinei respectări a dreptului la apărare, precum și a dreptului la un proces echitabil.

De altfel, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, stabilirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Generali Asigurări” — S.A. din București în Dosarul nr. 24.689/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din 8 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.029 din 13 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (1) și (3) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (1) și (3) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Nely Udrea în Dosarul nr. 1.936/303/2007 al Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, apreciind că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale care ocrotesc dreptul de

legiuitorului, care poate institui în considerarea unor situații deosebite reguli speciale de procedură.

În acest sens, s-a pronunțat Curtea Constituțională prin mai multe decizii, de exemplu, prin Decizia nr. 366/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 22 mai 2007, Decizia nr. 426/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 11 iunie 2007, sau Decizia nr. 449/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2007, respingând excepția ca neîntemeiată.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată în precedent, precum și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

proprietate. Invocă și jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.936/303/2007, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (1) și (3) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții**, excepție ridicată de Nely Udrea într-o cauză civilă având ca obiect obligația de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat instituie o procedură care nesocotește dreptul de proprietate al proprietarului construcției, „acesta fiind constrâns de către instituțiile administrației publice să renunțe practic la dreptul său de proprietate asupra construcției prin obligarea desființării acesteia”. În plus, se arată că art. 28 din Legea nr. 50/1991 îngrădește dreptul de proprietate asupra unei construcții persoanei care nu a reușit să obțină autorizațiile necesare într-un anumit interval de timp, aceasta fiind obligată să o demoleze.

Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată întrucât obligația obținerii autorizației pentru executarea sau desființarea unor lucrări de construcții, precum și aplicarea de sancțiuni în cazul nerespectării acesteia nu au legătură cu garantarea și ocrotirea în mod egal a dreptului de proprietate. În sprijinul argumentației sale, instanța invocă jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie (Decizia nr. 409/2005).

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 28 alin. (1) și (3) din Legea nr. 50/1991 sunt constituționale. În argumentarea punctului său de vedere, amintește cele reținute de Curtea Constituțională în considerentele Deciziei nr. 409/2005.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 28 alin. (1) și (3) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, care au următorul conținut: „Art. 28. — (1) *Odată cu aplicarea amenzii pentru contravențiile prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. a) și b) se dispune oprirea executării lucrărilor, precum și, după caz, luarea măsurilor de încadrare a acestora în prevederile autorizației sau de desființare a lucrărilor executate fără autorizație ori cu nerespectarea prevederilor acesteia, într-un termen stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției. [...]*”

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (1) și (3) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Nely Udrea în Dosarul nr. 1.936/303/2007 al Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

(3) *Măsura desființării construcțiilor se aplică și în situația în care, la expirarea termenului de intrare în legalitate stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției, contravenientul nu a obținut autorizația necesară.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Constituție, referitoare la dreptul de proprietate privată, care este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 28 alin. (1) și (3) din Legea nr. 50/1991, republicată, s-a mai pronunțat prin deciziile nr. 409 din 14 iulie 2005 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 709 din 5 august 2005) și nr. 220 din 7 martie 2006 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 6 aprilie 2006).

Prin aceste decizii Curtea a reținut că „activitatea de edificare sau desființare a construcțiilor de orice natură trebuie să se supună rigorilor legii”, iar „regimul legal al construcțiilor nu are legătură cu ocrotirea dreptului de proprietate. În măsura în care, însă, (...) exercitarea dreptului de proprietate se abate de la prevederile legale imperative, titularul dreptului de proprietate va suporta sancțiunile stabilite de lege, fără a se putea apăra invocând principiul constituțional al ocrotirii proprietății”.

În motivarea soluției de respingere ca neîntemeiată a excepției, Curtea Constituțională a avut în vedere și dispozițiile art. 1 pct. 2 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care prevăd că statele semnatare ale Convenției pot „adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general [...]”, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care, în *Cauza Mellacher și alții împotriva Austriei*, 1989, a statuat că astfel de legi sunt „necesare și obișnuite în domeniul construcțiilor, care, în societățile moderne, sunt o preocupare centrală a politicilor economice și sociale. Pentru a implementa astfel de politici, Legislativul trebuie să aibă o largă marjă de apreciere atât în ceea ce privește stabilirea existenței unei probleme de interes public ce necesită măsuri de control, cât și în alegerea unor modalități de aplicare detaliate pentru implementarea măsurilor vizate”.

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.030
din 13 noiembrie 2007referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 alin. (2), (3) și (5)
din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Comaliment” — S.A. din Botoșani în Dosarul nr. 5.224/40/E/2006 al Tribunalului Botoșani — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde partea Dumitru Dănuț Leonte, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că autorul excepției a solicitat amânarea judecării cauzei, deoarece apărătorul ales este plecat din țară.

Partea prezentă solicită respingerea cererii.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de amânare a judecării cauzei, arătând că de la data invocării excepției și până în prezent a existat timp suficient pentru angajarea unui apărător.

Curtea, deliberând, respinge cererea de amânare a judecării cauzei, apreciind că aceasta nu este temeinic motivată, în sensul art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având cuvântul, partea Dumitru Dănuț Leonte solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, deoarece nu sunt încălcate prevederile constituționale invocate în motivarea acesteia.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.224/40/E/2006, **Tribunalul Botoșani — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 132 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Comaliment” — S.A. din Botoșani într-o cauză având ca obiect judecarea cererii de constatare a nulității absolute a hotărârii adunării generale extraordinare a acționarilor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că prevederile art. 132 alin. (2) și (3) din Legea nr. 31/1990 contravin dispozițiilor constituționale, referitoare la proprietatea privată și libertatea economică, deoarece sunt de natură a crea instabilitate în cadrul activității unei societăți comerciale și de a îngradi dreptul la liberă inițiativă, prin acordarea posibilității oricărei persoane interesate de a ataca în instanță hotărârile adoptate de adunarea generală a acționarilor.

Se mai susține că prevederile art. 132 alin. (5), potrivit cărora cererea de anulare a hotărârii adunării generale a acționarilor se va soluționa în contradictoriu cu societatea, reprezentată prin consiliul de administrație, respectiv prin directorat, contravin dispozițiilor art. 21, 24 și 126 din Legea fundamentală, fără a se arăta motivele de neconstituționalitate.

Tribunalul Botoșani — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textul de lege criticat reprezentând transpunerea legislativă a principiului constituțional al liberului acces la justiție. Se mai arată că acțiunea în anularea hotărârilor adunării generale a acționarilor, contrare legii sau actului constitutiv, reprezintă o măsură de protecție a acționarilor minoritari care se consideră vătămăți printr-o astfel de hotărâre.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, raportate la art. 21, 24, 44 și 45 din Constituție, este neîntemeiată. În ceea ce privește referirea pe care autoarea excepției o face la art. 126 din Constituție, apreciază că aceste dispoziții nu au incidență în cauză.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că dispozițiile constituționale criticate constituie norme de procedură, a căror reglementare este în competența exclusivă a legiuitorului, instituind o măsură de protecție a acționarilor minoritari care se consideră vătămăți printr-o hotărâre a adunării generale a acționarilor, contrare legii sau actului constitutiv.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din motivarea acesteia, îl constituie prevederile art. 132 alin. (2), (3) și (5) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, modificate prin art. I pct. 76 din Legea nr. 441/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 28 noiembrie 2006, potrivit cărora: „(2) *Hotărârile adunării generale contrare legii sau actului constitutiv pot fi atacate în justiție, în termen de 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, de oricare dintre acționarii care nu au luat parte la adunarea generală sau care au votat contra și au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal al ședinței.*

(3) *Când se invocă motive de nulitate absolută, dreptul la acțiune este imprescriptibil, iar cererea poate fi formulată și de orice persoană interesată. [..]*

(5) *Cererea se va soluționa în contradictoriu cu societatea, reprezentată prin consiliul de administrație, respectiv prin directorat.*”

Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că prin aceste dispoziții de lege sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 24 — *Dreptul la apărare*, art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*, art. 45 — *Libertatea economică* și art. 126 — *Instanțele judecătorești*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Prevederile art. 132 alin. (2) și (3) din Legea nr. 31/1990 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate într-o cauză în care motivarea excepției era similară celei din prezenta cauză, prin raportare, între alte dispoziții constituționale, și la cele privind libertatea economică (art. 45).

Astfel, prin Decizia nr. 250 din 9 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 13 aprilie 2006, Curtea, respingând excepția, a statuat că textul de lege criticat reprezintă o consacrare în plan legislativ a principiului constituțional al accesului liber la justiție. S-a arătat că

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 alin. (2), (3) și (5) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Comaliment” — S.A. din Botoșani în Dosarul nr. 5.224/40/E/2006 al Tribunalului Botoșani — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

reglementarea instituită de art. 132 alin. (2) și (3) din Legea nr. 31/1990 constituie o măsură de protecție a acționarilor minoritari care se consideră vătămați printr-o hotărâre a adunării generale a acționarilor, contrară legii sau actului constitutiv, aceștia putându-se adresa instanței de judecată pentru apărarea drepturilor și intereselor lor legitime.

De asemenea, în decizia menționată, Curtea a apreciat că nu poate fi primită susținerea autorului excepției potrivit căreia introducerea în justiție, în mod abuziv, a unor acțiuni în anularea hotărârilor adunării generale a acționarilor are drept scop blocarea activității societății.

Astfel, conform art. 133 din Legea nr. 31/1990, intentarea acțiunii în anulare nu este suspensivă de executare a hotărârii atacate, suspendarea executării pronunțându-se prin ordonanță președințială, cu posibila obligare a reclamantului la plata unei cauțiuni. Aceste prevederi ale legii reprezintă garanții procesuale de natură să evite introducerea șicanatorie a acțiunilor de anulare a hotărârilor adunărilor generale ale societăților comerciale.

Cele statuate în decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi, care să determine schimbarea jurisprudenței în această materie.

De altfel, se constată că instituirea posibilității acționarilor minoritari care se consideră vătămați printr-o hotărâre a adunării generale a acționarilor, contrară legii sau actului constitutiv, de a o ataca în justiție este în deplină conformitate cu dispozițiile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege, cu atât mai mult cu cât cadrul juridic instituit de legiuitor pentru exercitarea dreptului de proprietate nu trebuie să contravină intereselor generale sau intereselor particulare ale unor subiecte de drept.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 132 alin. (5) din Legea nr. 31/1990 potrivit cărora cererea de anulare a hotărârii adunării generale a acționarilor se va soluționa în contradictoriu cu societatea, reprezentată prin consiliul de administrație, respectiv prin directorat, se constată că acestea reprezintă norme de procedură, a căror instituire, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, este de competența exclusivă a legiuitorului, și nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.035
din 13 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4, art. 5, art. 17, art. 38 alin. (7), art. 61 alin. (1), art. 71 alin. (1) lit. c), d) și e) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, precum și a dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4, art. 5, art. 17, art. 38 alin. (7), art. 61 alin. (1), art. 71 alin. (1) lit. c), d) și e) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, precum și a dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție invocată de Alexandru Rădulescu în Dosarul nr. 2.573/4/2007 al Judecătoria Sectorului 4 București.

La apelul nominal este prezent autorul excepției.

Având cuvântul, Alexandru Rădulescu solicită admiterea excepției astfel cum a fost formulată, reiterând pe larg motivele expuse în fața instanței de judecată. Depune concluzii scrise în sensul celor arătate.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.573/4/2007, **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4, art. 5, art. 17, art. 38 alin. (7), art. 61 alin. (1), art. 71 alin. (1) lit. c), d) și e) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, precum și a dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale**, excepție invocată de Alexandru Rădulescu în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susțin, în esență, următoarele: art. 4 și 5 din Legea nr. 275/2006 sunt neconstituționale întrucât, datorită acestora, legea, în ansamblul ei, „devine omisivă”, încalcând astfel prevederile constituționale ale art. 1 privind statul român; protecția martorului, prin dispozițiile art. 17 din Legea nr. 275/2006, conduce la o discriminare, deoarece, „*per a contrario*, partea vătămată nu beneficiază de nicio protecție”; art. 38 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 stabilește o denumire greșită pentru calea de atac pe care o reglementează, a cărei denumire corectă este „recurs”— în consecință, „judecătoria soluționează în complet

de un judecător, ceea ce contravine rațiunii existenței unei căi de atac”; art. 61 alin. (1) din Legea nr. 275/2006 încalcă prevederile constituționale referitoare la egalitatea în drepturi, precum și pe cele privind dreptul la ocrotirea sănătății, deoarece penitenciarul nu achită contribuția de asigurări sociale, astfel încât deținutul, deși muncește, este privat ilegal de o pensie corespunzătoare vechimii în muncă și, nefiind pensionat, acesta nu beneficiază de asistență medicală „la vârsta bătrâneții”; art. 71 alin. (1) lit. c), d) și e) din Legea nr. 275/2006 încalcă dreptul la muncă și normele constituționale referitoare la viața intimă, familială și privată, întrucât deținutul sancționat disciplinar nu mai poate munci, cumpăra cele necesare corespondenței, nu poate primi vizita familiei. În ceea ce privește art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se susține că încalcă art. 142 alin. (1) din Legea fundamentală, referitor la rolul Curții Constituționale de garant al supremației Constituției, deoarece a fost interpretat în sensul că nu permite Curții „să discute neconstituționalitatea determinată de omisiuni și neclarități ale legii”.

Judecătoria Sectorului 4 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât niciunul dintre textele de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu contravin prevederilor invocate din Legea fundamentală.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că prevederile legale ce fac obiectul acestora nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4, art. 5, art. 17, art. 38 alin. (7), art. 61 alin. (1),

art. 71 alin. (1) lit. c), d) și e) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, precum și dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004.

Textele criticate din Legea nr. 275/2006 au următorul cuprins:

— Art. 4: „(1) Se interzice supunerea oricărei persoane aflate în executarea unei pedepse la tortură, la tratamente inumane sau degradante ori la alte rele tratamente.

(2) Încălcarea prevederilor alin. (1) se pedepsește potrivit legii penale.”;

— Art. 5: „(1) În timpul executării pedepselor este interzisă orice formă de discriminare pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, convingeri, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infecție HIV/SIDA sau alte temeiuri.

(2) Încălcarea prevederilor alin. (1) se pedepsește potrivit legii penale.”;

— Art. 17: „Administrația Națională a Penitenciarelor și administrația penitenciarului au obligația de a asigura, în condițiile legii, protecția și asistența martorului aflat în stare de pericol și ale martorului protejat care execută o pedeapsă privată de libertate sau este arestat preventiv.”;

— Art. 38 alin. (7): „Împotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate persoana condamnată poate introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii.”;

— Art. 61 alin. (1): „Veniturile realizate de persoanele condamnate la pedepse privative de libertate pentru munca prestată nu constituie venituri salariale și se impozitează potrivit prevederilor legale care reglementează impunerea veniturilor realizate de persoanele fizice.”;

— Art. 71: „(1) Sancțiunile care pot fi aplicate în cazul săvârșirii abaterilor disciplinare sunt: [...]

c) suspendarea dreptului de a presta o muncă, pe o perioadă de cel mult o lună;

d) suspendarea dreptului de a primi și de a cumpăra bunuri, cu excepția celor necesare pentru igiena individuală, pe o perioadă de cel mult două luni;

e) suspendarea dreptului de a primi vizite, pe o perioadă de cel mult 3 luni.”;

Prevederile criticate din Legea nr. 47/1992 au următorul cuprins:

— Art. 2 alin. (3): „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.”

În susținerea excepției se invocă dispozițiile constituționale ale art. 1 privind statul român, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 26 privind viața intimă, familială și privată, ale art. 34 privind dreptul la ocrotirea sănătății, ale art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, ale art. 51 privind dreptul de petiționare, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 142 alin. (1) referitoare la rolul Curții Constituționale de garant al supremației Constituției.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

I. Criticile art. 4, art. 5, art. 17, art. 38 alin. (7), art. 61 alin. (1), art. 71 alin. (1) lit. c), d) și e) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal sunt neîntemeiate.

Astfel, art. 4 și 5 din Legea nr. 275/2006 nu aduc nicio atingere prevederilor constituționale referitoare la statul român și nu conțin nicio normă contrară principiului separației puterilor în stat. Cât privește critica referitoare la caracterul omisiv al reglementărilor menționate, aceasta nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

Art. 17 din Legea nr. 275/2006, care instituie reguli privind protecția martorilor care execută pedepse privative de libertate, respectiv art. 61 alin. (1) din același act normativ, care reglementează plata muncii prestate în regim de detenție, se aplică în mod egal tuturor celor aflați în ipoteza normelor criticate, fără discriminări pe criterii arbitrare, și, ca urmare, nu aduc nicio atingere prevederilor art. 16 din Constituție. De asemenea, nu se poate reține încălcarea, prin art. 61 alin. (1) din Legea nr. 275/2006, a normelor constituționale privind munca și protecția socială a muncii, situația condamnatului aflat în executarea unei pedepse privative de libertate fiind diferită de cea a salariatului aflat într-un raport de muncă.

Art. 38 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 este în deplină concordanță cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”. Susținerea autorului excepției în sensul că legiuitorul trebuia să folosească o altă denumire pentru calea de atac pe care textul de lege menționat o reglementează nu este de natură să demonstreze, în vreun fel, neconstituționalitatea acestuia.

Art. 71 alin. (1) lit. c), d) și e) din Legea nr. 275/2006 reglementează o serie de sancțiuni disciplinare în cazul săvârșirii unor abateri de către persoanele condamnate și nu sunt de natură să aducă atingere, în vreun mod, prevederilor constituționale invocate de autorul excepției. De altfel, legiuitorul a prevăzut, chiar în cuprinsul art. 71 din Legea nr. 275/2006, o serie de garanții pentru persoana sancționată disciplinar, alin. (3) al acestui articol stabilind că „aplicarea sancțiunilor disciplinare nu poate îngrădi dreptul la apărare, dreptul de petiționare, dreptul la corespondență, dreptul la asistență medicală, dreptul la hrană, dreptul la lumină și dreptul la plimbarea zilnică”.

II. Cu privire la art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se susține că este neconstituțional, întrucât nu permite Curții Constituționale să cenzureze neconstituționalitatea „determinată de omisiuni și neclarități ale legii”. Contrar acestor susțineri, textul de lege criticat dă expresie prevederilor cuprinse în art. 142 alin. (1) și în art. 146 din Legea fundamentală, precizând rolul Curții de garant al supremației Constituției. În plus, potrivit art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, „Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării”, astfel încât modificarea sau completarea de către Curtea Constituțională a prevederilor supuse controlului de constituționalitate, în situația constatării unor omisiuni de reglementare, ar însemna o ingerință în activitatea Parlamentului, în contradicție cu prevederile constituționale menționate.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4, art. 5, art. 17, art. 38 alin. (7), art. 61 alin. (1), art. 71 alin. (1) lit. c), d) și e) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, precum și a dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție invocată de Alexandru Rădulescu în Dosarul nr. 2.573/4/2007 al Judecătoriei Sectorului 4 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.036
din 13 noiembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001
privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada
6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Doina Istinie în Dosarul nr. 9.320/117/2006 al Tribunalului Cluj — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 9.320/117/2006, **Tribunalul Cluj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Doina Istinie într-o cauză având ca obiect judecarea contestației formulate de aceasta împotriva Dispoziției primarului municipiului Cluj-Napoca nr. 3.450/2005, prin care a fost respinsă notificarea în vederea restituirii în natură a unui imobil, teren și construcție, în temeiul Legii nr. 10/2001.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că textul de lege criticat încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1) și art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituție. Astfel, se arată că textul de lege criticat creează un regim juridic discriminatoriu pentru foștii proprietari ai imobilelor preluate în mod abuziv care au formulat notificări pentru retrocedarea unor astfel de imobile

înainte de apariția Legii nr. 247/2005, pe de o parte, și aceia care au formulat astfel de notificări după intrarea în vigoare a acestui act normativ, pe de altă parte. Se mai arată că în acest mod este încălcat principiul constituțional al garantării proprietății private în mod egal, indiferent de titular, și se solicită repunerea autoarei excepției în termenul de 6 luni prevăzut de textul de lege criticat pentru trimiterea notificării.

Tribunalul Cluj — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale, așa cum a statuat și Curtea în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, așa cum rezultă din concluziile autoarei excepției, prevederile art. 21 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989. La data sesizării Curții, Legea nr. 10/2001 era republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, astfel încât, în urma renumerotării textelor, art. 21 alin. (5) a devenit art. 22 alin. (5), având următorul cuprins: „*Nerespectarea termenului de 6 luni prevăzut pentru trimiterea notificării atrage pierderea dreptului de a*

solicita în justiție măsuri reparatorii în natură sau prin echivalent”.

În consecință, prin prezenta decizie Curtea se va pronunța asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.

Prevederile legale criticate sunt considerate a fi contrare dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi și în art. 44 alin. (2) teza întâi referitoare la garantarea și ocrotirea în mod egal prin lege a proprietății private, indiferent de titular.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat a mai fost supus controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală și cu o motivare identică.

Astfel, prin Decizia nr. 18 din 11 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 16 februarie 2007, Curtea a respins excepția ca neîntemeiată, statuând, în esență, că modificările aduse Legii nr. 10/2001 prin Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente nu privesc instituirea unui nou termen în care să poată fi depusă notificarea prevăzută la art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001. Aceasta, deoarece, așa cum a constatat Curtea prin Decizia nr. 737 din 26 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 940 din

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Doina Istinie în Dosarul nr. 9.320/117/2006 al Tribunalului Cluj — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.037
din 13 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2006 privind unele măsuri pentru asigurarea bunei funcționări a instanțelor judecătorești și parchetelor și pentru prorogarea unor termene

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2006 privind unele măsuri pentru asigurarea bunei funcționări a instanțelor judecătorești și parchetelor și pentru prorogarea unor termene, excepție invocată de Florian Drăgoi în Dosarul nr. 4.680/301/2007 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

21 noiembrie 2006, făcând referire la practica sa anterioară, recunoașterea nelimitată în timp a posibilității persoanei interesate de a declanșa procedura de recuperare a imobilelor preluate abuziv de către stat ar fi fost de natură să genereze un climat de insecuritate juridică în domeniul proprietății imobiliare.

Totodată, prin aceeași decizie s-a statuat că, potrivit dispozițiilor art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, exercitarea dreptului de proprietate trebuie să se facă în limitele legii, legiuitorul ordinar fiind așadar competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea acestuia, instituind limitări rezonabile în valorificarea ca drept subiectiv garantat, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept.

Cu privire la raportarea criticii de neconstituționalitate la dispozițiile constituționale ale art. 16, Curtea a reținut prin Decizia nr. 571 din 19 septembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 16 octombrie 2006, că acestea se aplică în mod egal tuturor subiectelor de drept aflate în aceeași situație juridică, fără nicio discriminare, pe considerente arbitrare.

Atât soluțiile pronunțate în deciziile menționate, cât și considerentele pe care s-au întemeiat își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, având în vedere identitatea motivelor relevate în susținerea criticilor de neconstituționalitate.

La apelul nominal este prezent autorul excepției.

Având cuvântul, Florian Drăgoi solicită admiterea excepției astfel cum a fost formulată, pentru aceleași motive expuse în fața instanței de judecată.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că actul normativ criticat nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 22 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.680/301/2007, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2006 privind unele măsuri pentru**

asigurarea bunei funcționări a instanțelor judecătorești și parchetelor și pentru prorogarea unor termene, excepție invocată de Florian Drăgoi în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2006 nu a fost aprobată de niciuna dintre Camerele Parlamentului, „aceasta devenind neconstituțională, în conformitate cu dispozițiile art. 115 din Constituție”. În consecință, „Codul penal aprobat prin Legea nr. 301/2004, precum și Legea nr. 294/2004 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal sunt în vigoare din data de 1.09.2006.”

Judecătoria Sectorului 5 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, „față de dispozițiile art. 108 alin. (4) din Constituție, potrivit cărora hotărârile și ordonanțele adoptate de Guvern se semnează de primul-ministru, se contrasemnează de ministrii care au obligația punerii lor în executare și se publică în Monitorul Oficial al României. Nepublicarea atrage inexistența hotărârii sau a ordonanței.”

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că „din analiza dispozițiilor cuprinse în art. 115 din Constituție, referitoare la delegarea legislativă, rezultă cu claritate că aceste dispoziții nu au fost afectate prin emiterea ordonanței de urgență criticate”. În ceea ce privește celelalte dispoziții constituționale invocate în motivarea excepției, se apreciază că acestea nu au incidență în cauză.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că prevederile criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2006 privind unele măsuri pentru asigurarea bunei funcționări a instanțelor judecătorești și parchetelor și pentru prorogarea unor termene,

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2006 privind unele măsuri pentru asigurarea bunei funcționări a instanțelor judecătorești și parchetelor și pentru prorogarea unor termene, excepție invocată de Florian Drăgoi în Dosarul nr. 4.680/301/2007 al Judecătoria Sectorului 5 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 30 iunie 2006.

În susținerea excepției se invocă dispozițiile constituționale ale art. 1 — *Statul român*, ale art. 8 — *Pluralismul și partidele politice*, ale art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern*, ale art. 15 — *Universalitatea*, ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, ale art. 20 — *Tratatul internațional privind drepturile omului*, ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*, ale art. 24 — *Dreptul la apărare*, ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, ale art. 57 — *Exercitarea drepturilor și a libertăților*, ale art. 73 — *Categoriile de legi*, ale art. 74 — *Inițiativa legislativă*, ale art. 75 — *Sesizarea Camerelor*, ale art. 76 — *Adoptarea legilor și a hotărârilor*, ale art. 77 — *Promulgarea legii*, ale art. 78 — *Intrarea în vigoare a legii*, ale art. 79 — *Consiliul Legislativ*, ale art. 108 — *Actele Guvernului*, ale art. 109 — *Răspunderea membrilor Guvernului*, ale art. 115 — *Delegarea legislativă*, ale art. 124 — *Înfăptuirea justiției*, ale art. 148 — *Integrarea în Uniunea Europeană*, ale art. 154 — *Conflictul temporal de legi*.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Astfel, actul normativ criticat a fost emis de Guvern în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituție, urgența reglementării fiind motivată în cuprinsul său, și nu încalcă niciuna dintre interdicțiile prevăzute de art. 115 alin. (6) din Constituție, întrucât nu afectează domeniile în care nu se poate reglementa prin ordonanță de urgență. Au fost respectate, de asemenea, dispozițiile art. 115 alin. (5) din Constituție referitoare la intrarea în vigoare a ordonanței de urgență, întrucât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2006 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 30 iunie 2006, după depunerea sa spre dezbateri la Camera Deputaților la data de 29 iunie 2006.

În ceea ce privește cerința aprobării de către Parlament, într-un anumit termen, sub sancțiunea încetării efectelor actului normativ, aceasta este impusă de art. 115 alin. (3) din Constituție pentru ordonanțele simple, emise în baza unei legi speciale de abilitare, și numai dacă legea de abilitare o cere, iar nu pentru ordonanțele de urgență.

Referitor la celelalte dispoziții constituționale invocate în cauză, se constată că autorul excepției se limitează doar la enumerarea acestora, fără a motiva în ce constă încălcarea lor prin actul normativ criticat. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie făcute în formă scrisă și motivate. Coroborând acest text de lege cu prevederile art. 29 din Legea nr. 47/1992, rezultă că de esență controlului de constituționalitate este exercitarea acestuia numai în limitele sesizării. Prin urmare, Curtea Constituțională nu se poate substitui părții cu privire la invocarea unor motive de neconstituționalitate. Acest fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu dispozițiile Legii nr. 47/1992.

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.041
din 13 noiembrie 2007referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 10
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marilena Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Autotrans Taxi Marfă” — S.A. din Ploiești în Dosarul nr. 1.273/105/2007 al Tribunalului Prahova — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.002 D/2007, având ca obiect aceași excepție de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 10 din Codul de procedură penală, ridicată de Dan Florin Ciocârlan în Dosarul nr. 11.635/55/2006 al Tribunalului Arad — Secția penală. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă Curții că autorul excepției a formulat concluzii scrise, prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată. Totodată, arată că partea Societatea Comercială „Ropini” — S.R.L. din Arad a formulat de asemenea concluzii scrise, prin care a solicitat respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 10 din Codul de procedură penală.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor susmenționate, având în vedere obiectul parțial identic al excepțiilor ridicate.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.002 D/2007 la Dosarul nr. 923 D/2007, care este primul înregistrat.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 4 iunie 2007, pronunțate în dosarele nr. 1.273/105/2007 și nr. 11.635/55/2006, **Tribunalul Prahova — Secția penală și, respectiv, Tribunalul Arad — Secția penală au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 10 din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Societatea Comercială „Autotrans Taxi Marfă” — S.A. din Ploiești și de Dan Florin Ciocârlan.

În motivarea excepției de neconstituționalitate Societatea Comercială „Autotrans Taxi Marfă” — S.A. din Ploiești arată că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât reglementează numai calea de atac a recursului împotriva hotărârilor pronunțate de instanță la soluționarea plângerii împotriva rezoluțiilor sau a ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată. Se arată că aceasta reprezintă o îngrădire a dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil. În concluzie, se solicită admiterea excepției de

neconstituționalitate, în sensul ca să se prevadă în norma legală ca împotriva hotărârii pronunțate privind plângerea formulată în temeiul art. 278¹ din Codul de procedură penală să se poată declara atât apel, cât și recurs, pentru a exista astfel o egalitate de tratament juridic.

De asemenea, în motivarea excepției de neconstituționalitate, Dan Florin Ciocârlan susține că art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 10 din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile art. 16, art. 23 alin. (11) și ale art. 20 alin. (2) din Constituție, precum și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece aduc atingere principiilor imparțialității și sesizării instanței. În speță, autorul excepției arată că plângerea părții vătămate nu poate constitui act de sesizare a instanței de judecată și critică faptul că, potrivit prevederilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, instanța poate pune în mișcare acțiunea penală prin încheiere de ședință, ceea ce, în opinia petentului, face ca instanța de judecată să cumuleze funcția de acuzare cu cea de judecată. De asemenea, consideră că este neconstituțională lipsa oricărei căi de atac pentru învinuit, în cazul în care o astfel de plângere este admisă.

Tribunalul Prahova — Secția penală și Tribunalul Arad — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că textele legale criticate sunt constituționale, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că prevederile criticate nu contravin dispozițiilor din Legea fundamentală invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 10 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Alin. 8 lit. c): „*Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții: [...]*

c) admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente, reține cauza spre judecare, în complet legal constituit, dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător.”;

— Alin. 10: „*Hotărârea judecătorului pronunțată potrivit alin. 8 lit. a) și b) poate fi atacată cu recurs de procuror, de persoana care a făcut plângerea, de persoana față de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire*

penală sau încetarea urmăririi penale, precum și de orice altă persoană ale cărei interese legitime sunt vătămate.”

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 20 alin. (2) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, precum și prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține că textul legal criticat a mai format obiect al controlului de constituționalitate. Astfel, spre exemplu, prin deciziile nr. 294 din 28 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 20 aprilie 2006, nr. 263 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 25 aprilie 2007, nr. 569 și nr. 574, ambele din 7 iunie 2007, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 10 iulie 2007, respectiv în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 7 august 2007, Curtea a statuat că prevederile

față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) și ale alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Autotrans Taxi Marfă” — S.A. din Ploiești în Dosarul nr. 1.273/105/2007 al Tribunalului Prahova — Secția penală și de Dan Florin Ciocârlan în Dosarul nr. 11.635/55/2006 al Tribunalului Arad — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.043 din 13 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (2), art. 6 și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, precum și a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (2), art. 6 și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, raportate la art. 969 din Codul civil și art. 129 din Codul de procedură civilă, precum și a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție invocată de Societatea Comercială „Lactis” — S.A. din Iași în Dosarul nr. 24.689/245/2006 al Judecătoriei Iași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 10 din Codul de procedură penală sunt constituționale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția pronunțată prin deciziile menționate, cât și considerentele care le-au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Curtea constată că, în realitate, autoarea excepției, Societatea Comercială „Autotrans Taxi Marfă” — S.A. din Ploiești, solicită completarea textului de lege criticat în sensul ca să se prevadă în norma legală ca „împotriva hotărârii pronunțate privind plângerea formulată în temeiul art. 278¹ din Codul de procedură penală să se poată declara atât apel, cât și recurs, pentru a exista astfel o egalitate de tratament juridic.” Asemenea critici nu intră însă în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, în conformitate cu dispozițiile art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992, analizează constituționalitatea actelor cu privire la care a fost sesizată în raport de normele și principiile Constituției.

147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 24.689/245/2006, **Judecătoria Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (2), art. 6 și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, raportate la art. 969 din Codul civil și art. 129 din Codul de procedură civilă, precum și a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale**, excepție invocată de Societatea Comercială „Lactis” — S.A. din Iași în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul de proprietate, întrucât „permite instanței de judecată emiterea unei ordonanțe privind somația de plată doar în baza unei examinări, fără a intra în fondul cauzei”. În aceste condiții, acțiunea în anulare este

lipsită de eficiență, rezumându-se la aceleași aspecte arătate, ceea ce contravine art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Art. 4 alin. (2) din aceeași ordonanță, care dă posibilitatea soluționării cererii creditorului numai pe baza actelor depuse și a explicațiilor părților, încalcă, în opinia autoarei excepției, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, iar, „prin emiterea și punerea în executare a unui titlu executoriu în urma unui proces sumar, încalcă și dreptul de proprietate”. Art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 încalcă dreptul la apărare și dreptul de proprietate, deoarece expresia „lămuriri și explicații” conținută de acesta „este neclară și susceptibilă de îngrădirea dreptului la apărare”. Art. 8 din aceeași ordonanță încalcă egalitatea în drepturi, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare și dreptul de proprietate, deoarece prevede o singură cale de atac, creând „o situație de inegalitate între debitorul din procedura somației de plată și pârâutul din procesele comerciale de drept comun”. Referitor la art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, se arată că încalcă dreptul la un proces echitabil, prin aceea că permite cenzurarea excepției de neconstituționalitate de către instanța de judecată.

Judecătoria Iași, însușindu-și concluziile formulate în cauză de pârâta-creditoare Direcția Regională Drumuri și Poduri Iași, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materie, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că prevederile criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

În ceea ce privește obiectul excepției de neconstituționalitate, se constată că, deși Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (2), art. 6 și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, raportate la art. 969 din Codul civil și art. 129 din Codul de procedură civilă, precum și a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, criticile formulate de autoarea excepției vizează numai art. 1, art. 4 alin. (2), art. 6 și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, precum și art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992.

Așa fiind, prin prezenta decizie Curtea se va pronunța cu privire la constituționalitatea art. 1, art. 4 alin. (2), art. 6 și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și a art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004.

Textele din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 criticate au următorul cuprins:

— Art. 1 — „(1) *Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin*

executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulamentul sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.

(2) *Suma ce reprezintă obligația prevăzută la alin. (1), precum și dobânzile, majorările sau penalitățile datorate potrivit legii se actualizează în raport cu rata inflației aplicabilă la data plății efective.”;*

— Art. 4 alin. (2) — „În toate cazurile, pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruii în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru înțelegerea părților asupra modalităților de plată.”;

— Art. 6 — „(1) *Dacă nu a intervenit închiderea dosarului în condițiile art. 5, judecătorul va examina cererea pe baza actelor depuse, precum și a explicațiilor și lămuririlor părților, ce i-au fost prezentate potrivit art. 4.*

(2) *Când în urma examinării prevăzute la alin. (1) constată că pretențiile creditorului sunt justificate, judecătorul emite ordonanța care va conține somația de plată către debitor, precum și termenul de plată.*

(3) *Termenul de plată nu va fi mai mic de 10 zile și nici nu va depăși 30 de zile. Judecătorul va putea stabili alt termen potrivit înțelegerii părților.*

(4) *Ordonanța se va înmâna părții prezente sau se va comunica fiecărei părți de îndată, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.”;*

— Art. 8 — „(1) *Împotriva ordonanței prevăzute la art. 6 alin. (2) debitorul poate formula cererea în anulare, în termen de 10 zile de la data înmânării sau comunicării acesteia.*

(2) *Cererea în anulare se soluționează de către instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță.*

(3) *abrogat*

(4) *Dacă instanța investită admite cererea în anulare, aceasta va anula ordonanța, pronunțând o hotărâre irevocabilă. Prevederile art. 7 se aplică în mod corespunzător.*

(5) *Hotărârea prin care a fost respinsă cererea în anulare este irevocabilă.”*

Prevederile din Legea nr. 47/1992 criticate au următorul cuprins:

— Art. 29 alin. (6) — „*Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale. Încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile.*”

În susținerea excepției se invocă dispozițiile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 44 privind dreptul de proprietate. Se invocă, totodată, prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

I. Asupra constituționalității art. 1, art. 4 alin. (2), art. 6 și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în jurisprudența sa, prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție și răspunzând unor critici similare celor formulate în prezenta cauză. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 244 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 26 aprilie 2007, Decizia nr. 173 din 6 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 429 din 18 iunie 2003, Decizia nr. 251 din 15 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 6 iulie 2004, Decizia nr. 348 din 18 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 27 noiembrie 2003, sau Decizia nr. 198 din 13 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 435 din 19 iunie 2003, prin care, pentru considerentele acolo reținute, Curtea a respins excepțiile de neconstituționalitate invocate.

II. De asemenea, dispozițiile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, Curtea stabilind, prin numeroase decizii, că acestea sunt constituționale. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 607 din 15 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 25 ianuarie 2006, Curtea a statuat că prevederile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 sunt norme de procedură pe care instanța care a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate este obligată să le aplice, în vederea selectării doar a acelor excepții care, potrivit legii, pot face

obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, unica autoritate de jurisdicție constituțională. Această procedură nu face însă posibilă respingerea sau admiterea excepției de neconstituționalitate de către instanța judecătorească, ci doar pronunțarea, în situațiile date, asupra oportunității sesizării Curții Constituționale. Instanța de judecată are rol de filtru al excepției de neconstituționalitate ridicate de părți, având obligația de a le respinge ca inadmisibile pe cele care nu îndeplinesc cerințele legii.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței mai sus menționate, soluțiile pronunțate de Curte cu acele prilejuri, precum și considerentele care le-au fundamentat sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (2), art. 6 și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, precum și a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție invocată de Societatea Comercială „Lactis” — S.A. din Iași în Dosarul nr. 24.689/245/2006 al Judecătorei Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind delegarea competențelor Guvernului României în cadrul procedurii de notificare a proiectelor de investiții finanțate din credite externe contractate pe baze private de la Banca Europeană de Investiții

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 paragraful (ii) din Acordul-cadru de cooperare financiară dintre România și Banca Europeană de Investiții, semnat la Luxemburg și București la data de 4 și, respectiv, 5 iunie 1997, ratificat prin Ordonanța Guvernului nr. 33/1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 189/1997,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 467/2007 privind numirea guvernatorului României în Consiliul Guvernatorilor Băncii Europene de Investiții,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Pentru proiectele de investiții finanțate din credite externe contractate pe baze private de la Banca Europeană de Investiții, Guvernul României, prin ministrul economiei și finanțelor, în calitate de guvernator, avizează și notifică Băncii Europene de Investiții faptul că finanțarea este în

concordanță cu scopul Acordului-cadru de cooperare financiară dintre România și Banca Europeană de Investiții, semnat la Luxemburg și București la data de 4 și, respectiv, 5 iunie 1997, ratificat prin Ordonanța Guvernului nr. 33/1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 189/1997.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

p. Ministrul afacerilor externe,

Anton Niculescu,

secretar de stat

București, 19 noiembrie 2007.
Nr. 1.415.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind acordarea unui ajutor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 28/2003 privind trimiterea bolnavilor pentru tratament în străinătate, aprobată cu modificări prin Legea nr. 119/2003, al art. 5 alin. (1) lit. h) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999 privind înființarea și utilizarea Fondului național de solidaritate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 366/2001, cu modificările ulterioare, și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2001 pentru reglementarea unor probleme financiare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 374/2001, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă acordarea unui ajutor în sumă de 100.000 euro, pentru efectuarea tratamentului chirurgical în străinătate, pacientului Simion Sorin, în vârstă de 34 de ani, cu diagnosticul leucemie acută limfoblastică cu celula T — HTLV negativ și recădere medulară, din municipiul Buzău, Str. Unirii bl. 17 F, et. 6, ap. 24, județul Buzău.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) se suportă din bugetul de stat, după cum urmează:

— Ministerul Sănătății Publice va aloca suma de 30.000 euro;

— Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse va aloca suma de 70.000 euro.

(3) Ajutorul se acordă în lei și se suportă atât din bugetul Ministerului Sănătății Publice, prin Autoritatea de Sănătate Publică a Județului Buzău, cât și din bugetul Ministerului Muncii,

Familiei și Egalității de Șanse, prin Direcția de Muncă și Protecție Socială a Județului Buzău, la cursul de schimb valutar al Băncii Naționale a României din ziua lucrătoare precedentă efectuării deschiderii de credite bugetare.

(4) Suma aprobată din bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse pentru efectuarea tratamentului chirurgical în străinătate va fi transferată de către Direcția de Muncă și Protecție Socială a Județului Buzău către Autoritatea de Sănătate Publică a Județului Buzău, la solicitarea acesteia.

Art. 2. — Fundamentarea sumei solicitate și justificarea celei utilizate pentru efectuarea tratamentului chirurgical în străinătate revin Ministerului Sănătății Publice, prin Autoritatea de Sănătate Publică a Județului Buzău, care va efectua plata și va certifica documentele financiar-contabile prezentate de furnizorul de servicii medicale din străinătate.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,

Paul Păcuraru

Ministrul sănătății publice,

Gheorghe Eugen Nicolăescu

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

București, 28 noiembrie 2007.
Nr. 1.417.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 157903